

Kaaluviht internaatkooli kaalukausicile

Internaatkooli vajalikkust on juba põhjendatud, kuid leian, et ülekoormamine on seda tõsiselt teemat väärt.

3. oktoobri Põhjarannik pühendas tänuväärsele palju leheruumi tavalisest rohkem abi vajavate laste koolitamisele ning leidis juhtkirjas, et internaatkooli ideed tasub maakonnas kaaluda. Olen selle mõttega igati päri ja arvan nagu ajalehtki, et internaatkool võiks olla mittetoimetulevate perede laste päästerõngas.

Internaatkoolide kava ei ole uus idee

Ka praegu on olemas hulgaliselt riiklikke internaatkoole, nagu on ka internaatkoolid mitmete munitsipaalkooolide juures.

Samas ei ole meil seni internaatkoole omavalitsustest palju laiema piirkonna tervisehäireteta sotsiaalselt rasketes oludes olevate laste jaoks.

Esimene selline kool luuakse Tihemetsas, Pärnu maavalitsuse ning haridusministeeriumi koostöös. Maavalitsus valmistab internaatkooli - või nädalakooli, nagu nad seda on nimetanud - kava põhjalikult ette juba tükk aega varem.

Kindlasti peab eelnevalt uurima vajadust sellise kooli rajamiseks antud piirkonnas. Maavalitsuse arvatuste kohaselt on Pärnu- ning Lääne-Viljandi- maa valdades selliseid lapsi, kes võiksid sellise kooli kasvanud olla, üle 250 (I-IX. klass).

Naabermaakonna valdade koostöö on loomulik, sest nii oluline riigikooli rajamise projekt peab hõlmama suuremat piirkonda.

Tihemetsa projekti teeb eriliseks veel koostöö Tihemetsa

Tõnis Lukas
haridusminister

põllumajandustehnikumiga, kus oli selleks sobivaid vabu hooneid ning seal on võimalik noortele anda ka kutseõpet.

Haridusministeerium on järgmise aasta eelarvet kujundades näinud oma eelistuste hulgas ette ka raha esimese internaatkooli rajamiseks ning arendamiseks.

Riik soovib toetada

Võimalik, et Virumaal (miks mitte siinkohal käsitleda Idanina Lääne-Virumaad ühtsena) on n-õ probleemsetest peredest pärit lapsi enamgi kui Pärnumaal.

Vaja oleks ettepanekuid konkreetseteks lahendusteks, põhjalikku projekti, võimaluse korral vajalikke ressursse (näiteks hoonet) ning hea tahtega eestvedajaid.

Et huvi on mitmes maakonnas, oleme käivitanud komisjoni, kus arutatakse neid tingimusi ja võimalusi, mis alustel ning kui suures mahus riik selliseid koole saaks toetada.

Mõne maakonna eesmärgiks on saada ainult õppe- ja kasvatustegevuse jaoks täiendavaid vahendeid (näiteks koolipsühholoogide palkamiseks). Paljud probleemid on lisaks haridusele seotud ka sotsiaaltöoga.

Seni kõlanud kõhklustele, et "siiani pole kuulnud ühtegi ar-

vestatavat põhjust, miks seda peaks rajama", vastaksin, et peapõhjuseks on nendele lastele, tulevastele kodanikele, õppimisvõimaluste loomine.

Sellises internaatkoolis luuakse lastele ning noortele elamis- ja õpitingimused hariduse saamiseks.

Keerulises olukorras olevad pered ise on huvitatud, et laps oleks korralikult söönud ning hoolitsetud.

Jääda ree peale

Lastele, kelle võimed lubavad õppida, kuid keda pere ei suuda mingitel põhjustel hariduspüüdlustes toetada, ja kellel on seetõttu oht koolist välja kukkuda, annab kool võimaluse ree peale püsima jääda.

Sellisesse internaatkooli saadetakse lapsi lastevanemate nõusolekul koostöös sotsiaaltöötajaga. Kevadel tehtud vastav seadusemuudatus annab sellisele koolikomplekteerimisele ka tõhusa praktilise aluse.

Niisuguste koolide loomine aitaks tunduvalt vähendada koolist kõrvale jäävate laste hulka.

Mõistet internaatkool on seostatud ekslikult erikoolidega. Kuid erikoolidesse saadetakse kohtulikult karistatud noori ehk õigusrikkumise sooritanud noori alaealiste komisjoni kaudu.

See on äärmuslik olukord, mida tuleks iga hinna eest vältida.

Tootsidele eraldi klassid

Haridussüsteemi tähtsaimaid eesmärke on tagada kõigile vähemalt põhiharidus.

Põhihariduseta jäämine põhjustabki sattumise nõiaringi, mille ohtudest 13-16-aastaselt

ARVAMUS

Põhihariduseta jäämine põhjustabki sattumise nõiaringi, mille ohtudest 13-16-aastaselt veel aru ei saada.

Tõnis Lukas

veel aru ei saada. Viimastel aastatel on nende 16-aastaste hulk, kes pole põhikooli lõpetanud või kes ei täida koolikohustust, püsinud pidevalt 10 protsendi juures.

Juurdekasv on peatunud ja koolist väljalangemise osakaal isegi vähenema hakanud, kuid üksnes see meid rahuldada ei saa.

1999. aastal algatasin oma käskkirjaga eraldi klasside avamise kasvatusraskustega noortele, kellele tänav ähvardab saada peamiseks õppe- ja praktikahaks.

Nii sündisid nn Tootsi-klassid, mis on aidanud lahendada koolikohustuse täitmise probleeme. Neid on avatud paljudes koolides, neis õpib ligi 300 noort.

Ja nad on rahul - lõpuks oleme omaette.

Õpime jälle! Ei tahagi enam koolist ära. Mitmes koolis on antud neile toimetamiseks lausa omaette osa koolimajast.

Rahul on ka nende endiste klasside õpilased, kes saavad nüüd segamata õppimisele keskenduda.

Nii Tootsi-klassid kui ka internaatkool annavad paljudele võimaluse tulla ummikust välja ja jätkata oma haridusteed.